

Omraade. Et andet Spørgsmaal er, om man netop ønsker at hjælpe i den Retning, som her er foreslaaet. Deri er jeg fuldstændig enig med det ærede Mindretal, at jeg ikke anser den Maade, hvorpaa Bevillingen er foreslaaet anvendt, for heldig. Men jeg siger med det ærede Medlem fra Ribe (Bust): Lad os endelig beholde den Smule Hjælp, vi have faaet til Svinene, om den end skulde komme til Anvendelse under en anden Form end den, hvor under den højtærede Minister har tænkt sig den anvendt. At der er Trang til, at der bliver gjort noget til Forbedring af Svinene, godtgøres stadig paa Svineflagterierne, idet vi desværre der faa en alt for stor Mængde 3dje Klasse's Svin. Og naar ærede Medlemmer nu vide, at man kan faa indtil 7 à 8 Dre mere pr. Pund 1ste Klasse's Flæsk end pr. Pund 3dje Klasse's, synes det mig, at dette ene Tal er talende nok til at godtgøre Nødvendigheden af, at vi faa gjort noget paa dette Omraade. Det drejer sig ikke om, hvad det ærede Medlem fra Assens mente, at vi skulle have en Konsulent for at hjælpe os til at tage en Maanedsgris ud. Nej, hvis det forholdt sig saaledes, var det unægtelig latterligt. Men det, det gælder om, er at faa de Individier frem, der skabe de gode Maanedsgrise; det skulde Svineavlskonsulenten hjælpe os til. Jeg er altsaa heller ikke tilfreds med den Maade, hvorpaa man har tænkt sig dette Beløb anvendt; jeg ønsker, at der blev givet dette Beløb en lidt videre Anvendelse, idet jeg, ligesom det ærede Medlem fra Søby (H. Madsen) mener, at vi ogsaa ved denne Vejledning skulde se at faa Støtte og Vejledning til Arbejdet i Slagterierne. Det er jo i Virkeligheden en Virksomhed, som er nær beslægtet med denne, den ene udfylder den anden; man kan ikke være god Slagterikonjulente uden ogsaa at have med Svineavl en gøre, og man kan ikke være god Svineavlskonsulent uden at vide, hvilke Fordringer der maa stilles til Slagterierne til Behandling af bacon til det engelske Marked. Naar jeg har været saa besteden kun at forlange een Konsulent til denne dobbelte Virksomhed, skal jeg tilstaa, at Spørgsmaalene hver for sig ere store nok til, at man kunde kræve selvstændig Hjælp paa begge Felter, men da jeg har tænkt, at det var muligt at forene de to stridende Parter og formaa dem til at fremkomme til 3dje Behandling med noget i Retning af den Tante, jeg vilde antyde, vil jeg gerne give denne Tante en bestemt Form. Det danske Landbrug har endelig vist, at det har formaaet at bringe meget betydelige Opre med Hensyn til de to Produkter Smør og Flæsk,

som i Virkeligheden have holdt Landbruget oven Vand, og om hvilke man kan sige, at det ogsaa er dem, vi i Fremtiden sætte vort Haab til. Et talende Vidnesbyrd derved er de Millioner, der for Tiden ere anbragte i Andelsmejerier og Andelslagterier. Det er derfor Institutioner, man fra Statens Side maa se paa med Sympati, fordi de i Virkeligheden have gavnnet det danske Landbrug for Millioner. Naar jeg altsaa har tænkt at foreslaa, at Bevillingen fik en lidt anden Anvendelse, maa det maasse være mig tilladt kortelig at motivere mit Syn derpaa. Min Ket dertil maa jeg vel uden at være ubesteden kunne antage at ligge deri, at jeg i en Række af Aar har været Formand for et jydsk Andelsvineslagteri, hvor jeg har haft Lejlighed til at faa adskillige Erfaringer, og jeg kan tilføje adskillige dyrefølte Erfaringer. Jeg er enig med det ærede Medlem fra Ribe i, at der kun gives en eneste Vej, ad hvilken vi kunne hævede vor Plads paa det engelske Marked, det er ved at levere 1ste Klasse's Produkter, ellers køres vi agter ud. Og det vilde være i høj Grad skæbetsvangert, om det skulde ske, ikke alene for Landbruget, men jeg tør tilføje for Landets økonomiske Eksistens. Vi have jo nu kun den ene aabne Dør tilbageovre i England, og skal den lukkes for os, tror jeg, at vi med det samme kunne skrive over alle vore Døre det bekendte Ord fra Dantes Helvede: „Lader alt Haab ude.“ Det skulde vi derfor frygte. Men medens man nu, hvad Mejerierne angaar, har gjort alt muligt for at tilberede det bedste Smør, — taktet være Docent Fjords fortjenstfulde Virksomhed kender man jo nu alle Smørfejlene, Grunden til deres Fremkomst og Midlerne til at bekæmpe dem — har man overladt Slagterierne fuldstændig til sig selv. Man staar nu med Flæskesejl paa Slagterierne, ligesom forhen paa Mejerierne med Smørsejl; men Slagterierne have været overlade til deres egen Udvikling, vel sagtevis fordi det bedste Landbrug ikke før har stillet Fordringer om Hjælp paa dette Omraade. Saa naar man nu kommer og tilbyder et Vederlag til Hjælp til Forbedring af Flæskereproduktionen, vil jeg sige Tak hertil, om jeg end ønsker Beløbet anvendt paa en anden Maade end foreslaaet. Maa jeg endvidere bemærke, at Antallet af Slagterier her i Danmark kun andrager nogle og tyve, saa en Konsulent vilde her kunne nedlægge et ikke ringe Arbejde. Nu er det ganske vist saa, at disse to Konsulentvirksomheder efter deres Natur godt kunne betragtes som bestemt afgrænsede, idet Svineavlskonsulenten skulde have til Formaal at staffe det bedste